

ทัศนคติการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์ของคนไทย

Attitudinal Factors Determining Disyllabic Thai Nicknames

นันทนา รณเกียรติ

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง “ทัศนคติการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์ของคนไทย” มีวัตถุประสงค์คือ เพื่อศึกษาปัจจัยและเหตุผลอันเป็นที่มาของการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์ของคนไทยสมัยปัจจุบัน เพื่อทำความเข้าใจทัศนคติของคนไทยในปัจจุบันต่อการตั้งชื่อเล่น

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลโดยการส่งแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ซึ่งมีข้อความเกี่ยวกับเหตุผลต่างๆ ในการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์ซึ่งมีทั้งหมด 9 ข้อ เพื่อให้ผู้ปกครองนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2-3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ของโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานครได้นำหนักกับเหตุผลของแต่ละข้อ โดยกำหนดน้ำหนักไว้ 5 มาตราวัดคือ 1 ถึง 5 ทั้งนี้ได้ส่งแบบสอบถามให้ผู้ปกครองของนักเรียนทุกคนที่มีชื่อเล่นสองพยางค์ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 728 ชุด ได้รับกลับคืน 614 ชุด คิดเป็นร้อยละ 84.34 นำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติทั้งค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และมีการหาความแตกต่างของเหตุปัจจัยที่อาจมีผลต่อการให้น้ำหนักของการตั้งชื่อสองพยางค์โดยใช้ค่า T-Test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of variance)

ผลการวิจัยพบว่า จำนวนร้อยละของนักเรียนที่มีชื่อสองพยางค์ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 และ 3 มีถึงร้อยละ 48.33 และ 47.34 ซึ่งสูงกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ที่มีชื่อสองพยางค์เพียงร้อยละ 38.37 และ 30.71 เหตุผลที่ผู้ปกครองให้น้ำหนักในการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์ 4 ลำดับแรกคือ 1) ต้องเป็นสองพยางค์ จึงจะได้มีความหมายตามที่ต้องการ 2) ต้องการความแปลกใหม่ไม่ซ้ำใคร 3) ต้องการให้ฟังดูโก้เก๋ 4) ตั้งชื่อตามชื่อสัตว์ ดอกไม้ ผลไม้ ขนมที่ชอบ

งานวิจัยครั้งนี้พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเพศหญิงให้น้ำหนักกับเหตุผลแต่ละข้อมากกว่าเพศชาย ซึ่งข้อที่แตกต่างกับเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมี 4 ข้อตามลำดับดังนี้คือ 1) ตั้งตามสถานที่ที่ชื่นชอบและเคยไปเที่ยว 2) ตั้งชื่อสองพยางค์เพื่อให้ได้ความหมายตามต้องการ ถ้าตัดจำนวนพยางค์ออก ทำให้ไม่ได้ความหมายที่ต้องการ 3) ตั้งตามบุคคลที่ชื่นชอบ 4) ตั้งตามชื่อสัตว์ ดอกไม้ ผลไม้ ขนมที่ชอบ ในด้านกลุ่มอายุของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต่างกัน พบว่ากลุ่มอายุ 31-40 ปีให้น้ำหนักเหตุผลในการตั้งชื่อสองพยางค์มากกว่ากลุ่มอายุ 41-50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 4 ข้อตามลำดับคือ 1) ตั้งชื่อตามบุคคลที่ชื่นชอบ 2) ตั้งชื่อตามสถานที่ที่ชื่นชอบหรือเคยไปเที่ยว 3) ตั้งเพื่อแสดงความมีรสนิยม 4) ตั้งเพื่อแสดงความทันสมัย

ในด้านอาชีพและรายได้ของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในการให้น้ำหนักเหตุผลในการตั้งชื่อเล่นทั้ง 9 ข้อ

งานวิจัยเรื่องนี้สรุปผลวิจัยได้ว่า ปัจจุบันแนวโน้มในการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์มีมากขึ้นกว่าในอดีต เพราะต้องการให้มีความหมายที่ดีและมีความหมายตามที่ต้องการ หากตัดจำนวนพยางค์ออกไปจะทำให้ไม่ได้ความหมายตามต้องการ นอกจากนี้ ยังพบว่าผู้ปกครองเพศหญิงและกลุ่มที่มีช่วงอายุน้อยให้น้ำหนักกับเหตุผลที่จะตั้งชื่อสองพยางค์สูงกว่าผู้ปกครองเพศชายและผู้ที่มีช่วงอายุมากกว่า

คำสำคัญ : ชื่อเล่นสองพยางค์ , สรรพนามบุรุษที่หนึ่ง

Abstract

The objective of the research paper titled, “Attitudinal Factors of Determining Disyllabic Thai Nicknames,” is to study the logic and contributing factors behind contemporary Thai guardians’ behaviour of giving their children a disyllabic nickname, revealing Thai attitude towards choosing a nickname.

A survey seeking information on why a disyllabic nickname for a child might be chosen was sent out to guardians of kindergarten and primary school students. The results indicate that amongst those surveyed, 48.33% of kindergarten students in year 2 and 47.34% of the overall number in year 3 have a disyllabic nickname. This is significantly higher than primary school students in years 5 and 6 in which only 38.37% and 30.71% of the overall numbers, respectively, have a disyllabic nickname. The results register a growing trend to give a child a disyllabic nickname, contrasting with past custom.

In addition, it was discovered that one of the guardians’ desire to give their children a name with a desirable meaning is one of the main reasons a disyllabic nickname is chosen. Other reasons for the choice include that the children tend to lose them if a syllable is dropped and the desire for a unique sounding nickname. However, it was also observed that despite having got a disyllabic nickname, a particular child when addressing him/herself would still pick out only one of the two syllables to be used in place of the first person pronoun.

Key words: disyllabic nicknames, first pronouns

บทนำ

หลักการและเหตุผล

วัฒนธรรมการตั้งชื่อของคนไทยในสมัยโบราณนั้นมักจะตั้งชื่อประจำตัวเพียงชื่อเดียว ไม่มีชื่อเล่น โดยที่ชื่อประจำตัวเพียงชื่อนี้เป็นคำพยางค์เดียว เช่น แดง ดำ ธง นก เป็นต้น หากเป็นชื่อหลายพยางค์จะเป็นพระนามของพระมหากษัตริย์ตลอดจนพระบรมวงศานุวงศ์เท่านั้น พระนามที่ยาวทำให้ประชาชนเรียกขานไม่สะดวกจึงมีการตัดทอนพระนามเมื่อเอ่ยถึงให้สั้นลงจนกลายเป็นชื่อเล่น กรมพระยาดำรงราชานุภาพ (2544) ทรงพระนิพนธ์ไว้ในหนังสือพระราชประวัติสมเด็จพระบรมราชชนนีที่เสด็จประพาสยุโรปว่า ชื่อเล่นนี้สันนิษฐานว่า อาจถือกำเนิดขึ้นในสมัยรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เนื่องจากเมื่อสังคมและวัฒนธรรมเปลี่ยนแปลงไป ชุมชนมีการแผ่ขยายใหญ่ขึ้น ทำให้มีการติดต่อระหว่างชุมชน การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในแง่ภาษาด้วย เนื่องจากคนในสังคมมีความรู้และประสบการณ์หลากหลายขึ้น จึงส่งผลให้เกิดการสร้างเอกลักษณ์ในชื่อคนให้แปลกใหม่และซับซ้อนมากขึ้นตามไปด้วย ดังนั้นชื่อประจำตัวของคนไทยธรรมดาที่เคยเป็นคำไทยพยางค์เดียวก็กลายเป็นคำหลายพยางค์ เช่น วรากร สุตาสมร รัตนวลัย ฤทธิเทพ จีราวุฒิ วรพล เผ่าเทพ วีรวัฒน์ กิตติศักดิ์ จะเห็นว่าชื่อเหล่านี้จะยาวขึ้น ฟังแปลกขึ้น ด้วยเหตุนี้ คนไทยจึงเริ่มนิยมตั้งชื่อเล่นที่เป็นคำพยางค์เดียวให้กับบุตรธิดา เพื่อให้สะดวกในการสื่อสาร โดยใช้ชื่อนี้กับคนใกล้ชิดสนิทสนมที่มีอายุเท่ากันหรือมากกว่า นอกจากนี้ยังใช้ชื่อเล่นทำหน้าที่สรรพนามบุรุษที่ 1 แทนคำว่า ฉัน ดิฉัน ผม หนู อีกด้วย

การตั้งชื่อเล่นของคนไทยเป็นเรื่องที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง คือนอกจากจะมีลักษณะเป็นคำหนึ่งพยางค์แล้ว เพื่อให้เรียกขานง่ายขึ้นแล้ว ยังมีความหมายที่เป็นลักษณะอธิบายนิสัยใจคอของเจ้าของชื่อ เช่น หวาน ต้ม เข้ม เปรี้ยว หรือบอกลักษณะทางกายภาพของเจ้าของชื่อ เช่น อ้วน ก้าง โย่ง หรืออาจจะเป็นชื่อสัตว์หรือผลไม้ เช่น แมว กวาง ช้าง หมี ส้ม อ้อย กล้วย แต่ลักษณะที่สำคัญคือ จะเป็นคำพยางค์เดียว แต่ในปัจจุบันพบว่า ชื่อเล่นมีจำนวนพยางค์มากขึ้น มีคนที่มีชื่อเล่นเป็นคำสองพยางค์จำนวนมากขึ้น เช่นชื่อ รถเมล์ ใบชา ต้นหม่อน ขวัญข้าว ซึ่งในอดีตชื่อที่มีจำนวนมากกว่าหนึ่งพยางค์หรือคำที่มีความหมายดังตัวอย่างที่ยกมานี้จะไม่นำมาตั้งเป็นชื่อเล่น จึงเป็นสาเหตุให้เกิดการวิจัยเรื่องนี้ขึ้น เพื่อค้นหาคำตอบที่เป็นเหตุผลของการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์ในภาษาไทย และคำตอบที่ได้นั้นเชื่อว่าจะเป็นการสะท้อนทัศนคติซึ่งเป็นเหตุผลของความนิยมในการตั้งชื่อเล่นเป็นสองพยางค์ของคนไทยในยุคปัจจุบัน ซึ่งอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงจากทัศนคติของคนไทยในอดีตในการตั้งชื่อเล่นของบุตรหลาน

วัตถุประสงค์

เพื่อสำรวจหาเหตุผลซึ่งเป็นที่มาของทัศนคติการตั้งชื่อเล่นเป็นสองพยางค์ของคนไทยในสมัยปัจจุบัน

ขอบเขตในการศึกษา

1. ศึกษาชื่อนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 และ 3 (ช่วงอายุ 4-6 ปี) ชั้นประถมศึกษาตอนต้น: ปีที่ 1-3 (ช่วงอายุ 6-9 ปี) และชั้นประถมศึกษาตอนปลาย: ปีที่ 4-6 (ช่วงอายุ 9-12 ปี) ซึ่งมีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 1760 คน
2. เป็นการศึกษาเหตุผลการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์จากผู้ปกครองซึ่งมีสถานะทางสังคมและเศรษฐกิจในสังคมไทยใกล้เคียงกัน ดังนั้นจึงเลือกศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนจากโรงเรียนเดียวกัน เพียงแต่อยู่ต่างระดับชั้น

สมมติฐาน

1. ผู้ปกครองนักเรียนในระดับชั้นต่างกัน มีความนิยมตั้งชื่อเล่นสองพยางค์ต่างกัน
2. ผู้ปกครองที่มีความแตกต่างกันในด้านเพศ อายุ อาชีพ และรายได้ จะให้น้ำหนักเหตุผลในการตั้งชื่อแตกต่างกัน

กรอบแนวคิด

งานวิจัยเรื่องนี้ใช้กรอบแนวคิดว่า การเปลี่ยนแปลงทางภาษาในเรื่องต่างๆ นั้น เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญอย่างหนึ่งที่สะท้อนถึงวัฒนธรรม ความเชื่อ ทัศนคติ ตลอดจนค่านิยมของคนในสังคมนั้น และการตั้งชื่อเล่น ก็เป็นการเปลี่ยนแปลงทางภาษาอย่างหนึ่งในสังคมไทย ซึ่งมีลักษณะที่น่าสนใจ เพราะมีความเป็นเอกลักษณ์ที่แตกต่างจากสังคมอื่นๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลจากงานวิจัยเรื่องนี้จะทำให้เข้าใจความคิด ทัศนคติ ในการตั้งชื่อเล่นของคนไทยในยุคปัจจุบันว่า ผู้ปกครองซึ่งอาจจะเป็บิดามารดาหรือญาติผู้ใหญ่คำนึงถึงเหตุผลอะไรบ้างในการตั้งชื่อ และให้น้ำหนักความสำคัญในแต่ละเหตุผลอย่างไรในการตั้งชื่อเล่น ทั้งนี้จะเป็นการสะท้อนถึงความคาดหวังที่มีต่อบุตรหลาน ความสัมพันธ์ในครอบครัว ค่านิยมและทัศนคติของผู้ตั้งชื่อที่มีต่อการดำเนินชีวิต อันสะท้อนให้เห็นผ่านออกมาจากเหตุผลการตั้งชื่อเล่นให้กับบุตรหลานนั่นเอง ข้อมูลจากผลการวิจัยนี้สามารถนำไปศึกษาต่อยอดในแง่มุมต่างๆ เพื่อจะทำให้เข้าใจวิธีคิด ค่านิยม ความเชื่อในการใช้ชีวิตของคนไทยในสมัยปัจจุบันได้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

เอกสารและแนวทางการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การตั้งชื่อมีความสำคัญมากสำหรับมนุษย์ทุกชาติทุกภาษา เนื่องจากเป็นเครื่องหมายมนุษย์แต่ละคนออกจากกัน ทัศนคติและค่านิยมของคนในสังคมเป็นสิ่งสำคัญมากในการตั้งชื่อของคนในแต่ละวัฒนธรรม โรบินส์ (1993) กล่าวว่า ชื่อสามารถสะท้อนวัฒนธรรมและความเชื่อที่แตกต่างกันไปตามแต่ละวัฒนธรรม มนุษย์จึงให้ความสำคัญกับการตั้งชื่อ เช่น มีการสร้างกฎเกณฑ์ในการตั้งชื่อให้เหมาะสมกับบุคคล มีการเลือกชื่อที่มี

ความหมายเป็นมงคลหรือที่ออกเสียงไพเราะ เป็นต้น การตั้งชื่อเล่น (Nicknames) มีความสำคัญมากในสังคมไทย เนื่องจากการสะท้อนความรู้สึก ความผูกพัน ตลอดจนความสัมพันธ์อันใกล้ชิดที่ผู้ตั้งชื่อมีต่อเจ้าของชื่อ คำว่าชื่อเล่นในงานวิจัยเรื่องนี้ จะใช้คำภาษาอังกฤษว่า Nicknames ซึ่งหมายถึง ชื่อเล่น แต่ชื่อเล่นในวัฒนธรรมไทยจะแตกต่างจากวัฒนธรรมอื่นๆ ในแง่ที่ว่า ไม่จำเป็นที่จะต้องมีความสัมพันธ์กับชื่อจริงเลยก็ได้

การตั้งชื่อเล่นในภาษาไทย

การตั้งชื่อเล่นของคนไทยมีความสลับซับซ้อนในเชิงสังคมที่น่าสนใจ วราภรณ์ สว่างตระกูล (2540) ได้ศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเล่นของคนไทยที่เป็นสามัญชนที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 1040 ชื่อ โดยศึกษาในเรื่องของจำนวนพยางค์ การสร้างคำ ที่มาของภาษาและความหมายตามตัวแปรเพศและอายุ ผลการวิจัยพบว่าในเรื่องของจำนวนพยางค์ ชื่อของเพศชายมีจำนวนพยางค์น้อยกว่าเพศหญิงในกลุ่มอายุเดียวกัน และชื่อของกลุ่มอายุมาก (อายุ 60 ปี ถึง 74 ปี) มีจำนวนพยางค์น้อยกว่าชื่อของกลุ่มอายุน้อย (อายุ 1-14 ปี) ในเพศเดียวกัน การตั้งชื่อเพศชายมีจำนวนพยางค์น้อยกว่าเพศหญิง แสดงว่าค่านิยมในการตั้งชื่อของคนไทยนั้น เพศชายไม่นิยมตั้งชื่อให้ยาวนัก แต่เพศหญิงนิยมที่จะตั้งชื่อยาวกว่า ทั้งนี้เพราะเพศหญิงนิยมที่จะใช้ชื่อที่มีลักษณะการสร้างคำที่ซับซ้อนกว่า นอกจากนี้พบว่าสังคมไทยให้ความสำคัญทางด้านความหมายมาก ชื่อต้องบ่งบอกความหมายที่ดีและบ่งบอกลักษณะเฉพาะของเพศ ชื่อของเพศชายจะมีความหมายประเภทอำนาจ และชัยชนะ ความเป็นเลิศ และความกล้าหาญมากที่สุด อาจสืบเนื่องมาจากการเปรียบเทียบผู้หญิงเป็นดอกไม้ที่งดงามและบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตาม ในชื่อของเพศหญิงก็มีความหมายประเภทความรู้ ความฉลาด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะยุคสมัยเปลี่ยนไป ผู้หญิงต้องออกไปประกอบอาชีพนอกบ้าน จึงต้องมีความรู้ฉลาด ทดเทียมเพศชายและสามารถพึ่งพาตนเองได้ ดังนั้นค่านิยมในเรื่องความหมายของชื่อจึงเปลี่ยนไปด้วย งานของวราภรณ์เรื่องนี้เน้นให้เห็นชัดเจนว่า ในวัฒนธรรมไทยนั้น ให้ความสำคัญทางด้านความหมาย แต่ค่านิยมของความหมายมีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยอย่างเห็นได้ชัด

ในสังคมไทย ชื่อเล่น (Nicknames) มักจะเป็นชื่อคำพยางค์เดียวที่พ่อแม่ตั้งให้เด็กแรกเกิดก่อนที่จะตัดสินใจจะเลือกชื่อจริงให้กับลูก นันทนา ด่านวิวัฒน์ (1982) กล่าวว่าชื่อเล่นมักจะเป็นคำพยางค์เดียวสั้นๆ ที่อาจจะมีความหมายแสดงถึงความเล็กใหญ่ หรือลักษณะรูปร่างของเด็ก หรืออาจจะไม่มีความหมาย แต่เป็นคำที่ไพเราะน่าฟัง คนไทยจะใช้ชื่อเล่นในการพูดถึงตนเอง คือใช้หน้าที่เป็นคำสรรพนามบุรุษที่หนึ่งเมื่อสนทนากับคนสนิทหรือคนที่คุ้นเคย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์ที่เป็นทางการ ทั้งนี้การใช้ชื่อเล่นแทนคำสรรพนามบุรุษที่หนึ่งยังเป็นการแสดงความเป็นมิตรและความน่ารักน่าเอ็นดูของผู้พูดอีกด้วย นันทนาได้กล่าวว่า การใช้ชื่อเล่นแทนสรรพนามบุรุษที่หนึ่ง ทำให้ชื่อเล่นส่วนใหญ่เป็นคำพยางค์เดียวเพื่อที่จะให้เรียกง่าย โดยทั่วไปบิดามารดาชาวไทยจะเตรียมชื่อให้ลูกสองชื่อ คือ ชื่อจริงและชื่อเล่น และให้ความสำคัญกับการตั้งชื่อจริงมาก ชื่อจริงต้องมีความหมายดี และมักมีหลายพยางค์เนื่องจากใช้คำภาษาบาลี-สันสกฤต ภาษาเขมร หรือคำประสมภาษาไทย หากบิดามารดาตั้งชื่อจริงให้ลูกไม่ได้ อาจตั้งชื่อเล่นให้ลูกก่อน เพราะชื่อเล่นอาจมีหรือไม่มี ความหมายก็ได้ เช่น “ต๊อด” คนไทยนิยมตั้งชื่อเล่นให้อ่านออกเสียงไพเราะ หรือแปลกไปจากชื่อทั่วไป ดังตัวอย่างจากชื่อที่ตั้งจากเสียงร้องของสัตว์ เช่น “อืด” “ซึ่งเป็นเสียงร้องของหมู” หรือ “แตง” “ส้ม” และ

“ข้าง” ซึ่งเป็นชื่อเล่นที่ตั้งมาจากชื่อของผัก ผลไม้ และสัตว์ตามลำดับ ชื่อเล่นอาจมีความหมายแสดงถึงรูปร่าง หรือบุคลิกลักษณะของเจ้าของชื่อ เช่น “อ้วน” “ดี๋ม” เป็นต้น แม้ว่าคนไทยจะนิยมตั้งชื่อเล่นให้แตกต่างจากชื่อจริง แต่บางครั้งพบว่าการตั้งชื่อให้พยัญชนะหรือสระตัวแรกของชื่อจริงกับชื่อเล่นตรงกัน ชื่อเล่นลักษณะนี้มักไม่มีความหมาย ชื่อเล่นอาจตั้งมาจากพยางค์ใดพยางค์หนึ่งของชื่อจริง เช่น ชื่อเล่น /ph ɔ: n/ “พร” มาจากชื่อจริงว่า /n á ʔ pha: ph ɔ: n/ “นภาพร” เป็นต้น คนไทยบางคนมีชื่อเล่น 2 ชื่อ ชื่อแรกเป็นชื่อที่บิดามารดาตั้งให้ อีกชื่อหนึ่งเป็นชื่อที่เพื่อนๆ ตั้งให้ บุคคลนั้นจะใช้ชื่อใดชื่อหนึ่งแทนสรพนามบุรุษที่หนึ่ง ตามแต่สถานการณ์ว่ากำลังพูดกับบิดามารดาหรือกับเพื่อน นอกจากนี้ กาญจนา นาคสกุล (1987) ยังได้ตั้งข้อสังเกตว่า การใช้ชื่อเล่นในยุคต่อมาจะเกิดจากการเรียกชื่อ ด้วยการตัดตอนจากส่วนหนึ่งของชื่อจริง หรือชื่อเรียกที่ตั้งจากลักษณะของคนๆ นั้น เช่น เป็นคนตัวเล็ก คนในครอบครัวจึงเรียกว่า “นิด” และในที่สุดชื่อนี้ก็กลายเป็นชื่อเล่น ในตอนต้นชื่อเล่นจะใช้เรียกกันเฉพาะในครอบครัวและคนสนิท แต่ต่อมาก็ขยายวงกว้างขึ้น

นอกจากงานดังกล่าวข้างต้น ยังมีงานที่เกี่ยวข้องกับชื่อเล่นของคนไทยอีก คืองานของนันทนา รณเกียรติ (2531) และของจริญญา ธรรมโชโต (2537) โดยที่นันทนาได้วิเคราะห์ชื่อเล่นของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อวิเคราะห์ที่มาของการตั้งชื่อเล่นของคนไทย และได้ประมวลที่มาของการตั้งชื่อเล่นออกเป็น 11 ประการ คือ 1) การตั้งชื่อตามลำดับที่ของคนในครอบครัว 2) การตั้งชื่อตามความไพเราะในการออกเสียงหรือชื่อที่มาจากภาษาต่างประเทศ 3) การตั้งชื่อให้เสียงอักษรต้นพยางค์เหมือนกันทั้งครอบครัว 4) การตั้งชื่อตามความหวังของพ่อแม่ที่อยากให้ลูกมีลักษณะนั้นๆ 5) การตั้งชื่อตามลักษณะเพศ 6) การตั้งชื่อตามสภาพเหตุการณ์ตอนแม่ตั้งครรภ์ 7) การตั้งชื่อตามเหตุการณ์สำคัญตอนเกิด เดือนเกิด ปีเกิด หรือสถานที่เกิด 8) การตั้งชื่อตามลักษณะทางกายภาพของลูกหรือกริยาอาการที่ลูกกระทำ 9) การตั้งชื่อตามลักษณะเหตุการณ์ อาหาร สิ่งของหรือคนที่พ่อแม่ชอบ 10) การตั้งชื่อให้เป็นสิริมงคล 11) การตั้งชื่อเล่นโดยตัดมาจากชื่อจริงหรือนามสกุล

ส่วนงานของจริญญา (2537) นั้นศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเล่นของคนไทยในกรุงเทพมหานคร ในเรื่องที่มาของภาษา จำนวนพยางค์ และชื่อเล่นที่ตัดมาจากชื่อจริงของคน 3 กลุ่มอายุ ว่ามีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ โดยกำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้เฉพาะชื่อเล่นที่บิดามารดาหรือญาติผู้ใหญ่ตั้งให้ตั้งแต่เกิด และเรียกมาจนปัจจุบัน และเป็นชื่อที่ไม่ปรากฏในบัตรประชาชน กำหนดที่มาของภาษาที่จะศึกษาเฉพาะภาษาไทย และภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างประชากรที่นำมาศึกษาเป็นคนไทยที่เกิดและอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ มีรายได้ตั้งแต่ 10,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป ส่วนประชากรที่ยังไม่มีรายได้จะใช้สถานศึกษาที่มีอัตราค่าเล่าเรียนสูงเป็นเกณฑ์ แบ่งประชากรออกเป็น 3 กลุ่มอายุ กลุ่มละ 30 คน ได้แก่ กลุ่มอายุน้อยมีอายุ 1-15 ปี กลุ่มอายุปานกลางมีอายุ 26-40 ปี และกลุ่มอายุมากมีอายุ 51-65 ปี การเก็บข้อมูลเก็บโดยใช้แบบสอบถาม

ผลการศึกษาพบว่า ภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเล่นมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกลุ่มอายุ ดังนี้ กลุ่มอายุมากเป็น กลุ่มที่ใช้ภาษาไทยในการตั้งชื่อเล่นมากที่สุด มีชื่อเล่นจำนวน 1 พยางค์มากที่สุด และมีชื่อเล่นที่ตัดมาจากชื่อจริงมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มอายุปานกลาง และกลุ่มอายุน้อย ในทางตรงกันข้าม กลุ่มอายุน้อยเป็นกลุ่มที่ใช้ภาษาอังกฤษตั้งชื่อเล่นมากที่สุด เป็นกลุ่มที่ชื่อเล่นมีจำนวน 2 พยางค์มากที่สุด และเป็นกลุ่มที่ตั้งชื่อเล่นให้

แตกต่างจากชื่อจริงมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มอายุปานกลาง และกลุ่มอายุมากตามลำดับ ซึ่งผลการวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นว่า นับแต่ตอนนั้น คนไทยเริ่มมีความนิยมที่จะมีชื่อเล่นจำนวนสองพยางค์มากขึ้น

งานวิจัยอีกเรื่องหนึ่งของจริญญาในปี 2540 เก็บข้อมูลจากครอบครัวนักเรียนระดับชั้นอนุบาลถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียน 3 แห่งในจังหวัดตรัง พบว่าชื่อเล่นพยางค์เดียวพบมากที่สุดในกลุ่มอายุมาก (51-65 ปี) รองลงมาคือ อายุปานกลาง (26-40 ปี) และกลุ่มอายุน้อย (1-15 ปี) กลุ่มที่มีชื่อเล่นสองพยางค์ คือ กลุ่มที่มีอายุน้อย ผลการวิจัยของจริญญานี้ แม้ว่าจะเป็นการเก็บข้อมูลในจังหวัดตรัง ซึ่งพูดภาษาไทยถิ่นใต้ แต่ก็สะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มของความนิยมการใช้คำสองพยางค์ในการตั้งชื่อเล่นของคนไทย

ในเรื่องของความหมายและที่มาของชื่อเล่น รีเนย์ (1979) และบราวน์(1991) ได้กล่าวว่า ชื่อเล่นในภาษาอังกฤษเป็นชื่อพิเศษที่เพิ่มขึ้นมา ซึ่งเพื่อนๆ หรือบุคคลในครอบครัวใช้เรียกบุคคลคนหนึ่ง เป็นชื่อที่ตั้งเพิ่มขึ้นจากชื่อเฉพาะ (a proper name) ของบุคคล ในแง่ของประเภทของการตั้งชื่อเล่นนั้น งานวิจัยของนันทนา (2531) สอดคล้องกับของรีเนย์ (1979) และบราวน์ (1991) หลายประการ เช่น 1) เป็นชื่อที่ตั้งจากลักษณะทางกายภาพหรือบุคลิกภาพของเจ้าของชื่อ เช่น คนผอมอาจมีชื่อเล่นว่า “Slim” หรือ “Skinny” คนรูปร่างอ้วนอาจมีชื่อเล่นว่า “Blimp” เป็นต้น 2) ชื่อเล่นที่นำมาจากบางส่วนของชื่อจริง เช่น ชื่อเล่น “Mike” มาจากชื่อจริงว่า “Michael” 3) ชื่อเล่นมาจากสภาพจิตใจ สติปัญญา หรือคุณธรรมของบุคคล เช่น คนที่มีน้ำใจ มีอริยาบดียดี จะมีชื่อเล่นว่า “Bean” คนฉลาดรอบคอบมีชื่อเล่นว่า “Glow, Glue” เป็นต้น

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อหาเหตุผลในการตั้งชื่อเล่น จากในอดีตที่นิยมตั้งชื่อเล่นพยางค์เดียวเป็นสองพยางค์ โดยที่ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้น เพื่อให้ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีชื่อเล่นสองพยางค์เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม และได้นำข้อมูลที่ได้นำวิเคราะห์หาค่าทางสถิติเพื่อหาเหตุผลของการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์

ประชากร

ประชากรในงานวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีชื่อเล่นสองพยางค์ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 2-3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานครจำนวน 728 คน จากนักเรียนทั้งหมด 1760 คน ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามให้นักเรียนที่มีชื่อเล่นสองพยางค์ทั้งหมด 728 คน และได้แบบสอบถามกลับมาทั้งหมด 614 ชุด คิดเป็นร้อยละ 84.34 ของประชากรทั้งหมด

ตัวแปร

ในงานวิจัยนี้มีตัวแปรอิสระโดยพิจารณาจากลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถาม 4 ตัวแปร คือ เพศ อาชีพ รายได้ และช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนตัวแปรตาม คือ น้ำหนักในแต่ละเหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้ในการตั้งชื่อเล่น

วิธีการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 728 ชุด ให้โรงเรียน เพื่อให้นักเรียนที่มีชื่อเล่นสองพยางค์นำแบบสอบถามไปให้ผู้ปกครองตอบแบบสอบถาม โดยได้รับกลับคืนมาจำนวน 614 ชุด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างจากการคัดกรองงานวิจัยอื่นๆ ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วนคือ 1) ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ และ 2) ข้อมูลด้านเหตุผลของการตั้งชื่อเล่น โดยมีมาตรการเห็นด้วยกับเหตุผลในการตั้งชื่อที่มีอยู่ในแบบสอบถามทั้งหมด 9 ข้อ แบ่งเป็น 5 มาตรา และให้คะแนนตามลิเคิร์ตสเกล (Likert scale) เริ่มตั้งแต่ “เห็นด้วยมากที่สุด” ไปจนถึง “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง”

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. ใช้ความถี่และค่าร้อยละในการอธิบายตัวแปรต่างๆ ได้แก่ จำนวนผู้ปกครองแยกตามเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้
2. หาค่าคะแนนเฉลี่ย (mean) ในการเปรียบเทียบน้ำหนักที่ให้กับเหตุผลแต่ละเหตุผลในการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์
3. เปรียบเทียบการให้น้ำหนักในเหตุผลแต่ละข้อของการตั้งชื่อเล่นในกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่ต่างเพศ ช่วงวัย โดยใช้สถิติแบบ t (Independent t-test) เพื่อหาค่าความแตกต่างของการให้น้ำหนักกับเหตุผลแต่ละข้อในการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์
4. เปรียบเทียบการให้น้ำหนักในเหตุผลแต่ละข้อของการตั้งชื่อเล่นในกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่ต่างรายได้ และอาชีพ โดยใช้สถิติแบบ Analysis of Variance (ANOVA) เพื่อหาค่าความแตกต่างของการให้น้ำหนักกับเหตุผลแต่ละข้อในการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	161	26.2
หญิง	453	73.8
รวม	614	100.0

ตารางที่ 1(ต่อ) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
2. อายุ		
21 - 30 ปี	11	1.8
31 - 40 ปี	262	42.7
41 - 51 ปี	319	52.0
51 ขึ้นไป	22	3.6
รวม	614	100.0
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	23	3.7
ระดับปริญญาตรีขึ้นไป	591	96.3
รวม	614	100.0
4. อาชีพ		
ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	186	30.2
พนักงานบริษัทเอกชน	196	31.2
ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	156	25.4
เกษียณอายุ / พ่อบ้าน / แม่บ้าน	81	13.2
รวม	614	100.0
5. รายได้		
ต่ำกว่า 20,000 บาท	63	10.2
20,000 - 30,000 บาท	127	20.7
ตั้งแต่ 30,001 บาท ขึ้นไป	413	67.2
ไม่ระบุ	11	1.9
รวม	614	100.0

จากตารางที่ 1 ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ปกครองที่เป็นเพศหญิงมากกว่าผู้ปกครองที่เป็นเพศชาย เกือบ 3 เท่า คือเป็นเพศหญิง ร้อยละ 73.8 และเป็นเพศชายร้อยละ 26.8 ในด้านอายุ ช่วงอายุ 41-50 ปีเป็นกลุ่มที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุด คือร้อยละ 52.0 และช่วงอายุ 31-40 ปี ร้อยละ 42.7 นอกจากนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีถึงร้อยละ 96.3 สำหรับอาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทำงานภาคเอกชน คือเป็นพนักงานบริษัทเอกชนร้อยละ 31.2 และทำการค้าหรือทำธุรกิจส่วนตัวร้อยละ 30.2 ส่วนที่เหลือทำงานราชการร้อยละ 25.4 โดยมีรายได้มากกว่า 30,001 บาทขึ้นไป ร้อยละ 67.2

ตารางที่ 2 ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่มีชื่อเล่นสองพยางค์ในแต่ละชั้นเรียน

ชั้นเรียน	จำนวนนักเรียน ทั้งหมด	จำนวนนักเรียนที่มีชื่อ สองพยางค์ในแต่ละชั้น	จำนวนร้อยละของ นักเรียน ในชั้นเรียน
นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2	120	58	48.33
นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3	188	89	47.34
นักเรียนชั้นประถมปีที่ 1	236	103	43.64
นักเรียนชั้นประถมปีที่ 2	246	112	45.53
นักเรียนชั้นประถมปีที่ 3	237	97	40.93
นักเรียนชั้นประถมปีที่ 4	247	103	41.70
นักเรียนชั้นประถมปีที่ 5	245	94	38.37
นักเรียนชั้นประถมปีที่ 6	241	72	30.71
รวม	1760	728	41.36

จากตารางที่ 2 พบว่า จำนวนนักเรียนชั้นอนุบาลที่มีชื่อเล่นสองพยางค์ มีจำนวนร้อยละ 48.33 และร้อยละ 47.34 ซึ่งมากกว่านักเรียนชั้นประถมปลายคือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ที่มีจำนวนร้อยละ 38.37 และร้อยละ 30.71 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดในแต่ละชั้นเรียนของตน แต่เมื่อเฉลี่ยของทุกชั้นรวมกันแล้ว มีจำนวนร้อยละ 41.36

ผลการวิเคราะห์เหตุผลในการตั้งชื่อเล่นเป็นสองพยางค์

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของน้ำหนักเหตุผลในการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์

เหตุผลในการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์	จำนวน ผู้ตอบ	ค่าเฉลี่ยเลข คณิต (Mean)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)
1. ทำให้ฟังดูโก้เก๋	609	3.31	1.060
2. แสดงความมีรสนิยม	610	3.05	1.011
3. แสดงความทันสมัย	609	3.19	1.036
4. แสดงถึงความแปลกใหม่ ไม่ซ้ำใคร	607	3.54	1.051

ตารางที่ 3 (ต่อ)ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของน้ำหนักเหตุผลในการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์

เหตุผลในการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์	จำนวน ผู้ตอบ	ค่าเฉลี่ยเลข คณิต (Mean)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)
5. ทำให้ฟังดูเป็นภาษาอังกฤษมากขึ้น เช่น ชื่อ ‘แนต’ เรียกเป็น ‘แนตตี้’ หรือ ชื่อ ‘นี’ เรียกเป็น ‘นีนี’	607	2.81	1.174
6. เลือกจากความหมาย เนื่องจากเป็นคำสองพยางค์ที่มีความหมายดี ถ้าตัดจำนวนพยางค์ออกจะทำให้ไม่ได้ความหมายตามต้องการ เช่น โบนัส มะโน อังเปา ยูอี้	608	3.80	0.998
7. ตั้งชื่อตามบุคคลที่ชอบ เช่น ศิลปิน ดารา นักการเมือง	608	2.55	1.119
8. ตั้งชื่อตามสถานที่ที่ชื่นชอบหรือเคยไปเที่ยว	607	2.97	1.120
9. ตั้งชื่อตามชื่อสัตว์ ดอกไม้ ผลไม้ ขนม ที่ชอบ	609	3.30	1.141

จากตารางที่ 3 เป็นน้ำหนักเฉลี่ย (Mean) ในเหตุผลทั้ง 9 ข้อ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้น้ำหนักในเหตุผลข้อที่ 6 มากที่สุด คือ ต้องเป็นคำสองพยางค์ จึงจะได้ความหมายที่ต้องการ เนื่องจากเป็นคำสองพยางค์ที่มีความหมาย ถ้าตัดจำนวนพยางค์ออกจะทำให้ไม่ได้ความหมายดีตามต้องการ และข้อที่ผู้ตอบให้น้ำหนักลำดับถัดลงมา จะเป็นเหตุผลข้อที่ 4 ที่ต้องการให้เป็นชื่อที่แสดงถึงความแปลกใหม่ ไม่ซ้ำใคร และถัดมาคือ ข้อที่ 1 คือต้องการให้ฟังดูโก้เก๋ และ ข้อที่ 9 ตั้งชื่อตามชื่อสัตว์ ดอกไม้ ผลไม้ ขนม ที่ชอบ สำหรับข้อที่ผู้ตอบให้น้ำหนักน้อยที่สุดจาก 9 ข้อ คือ ข้อที่ 7 ตั้งชื่อตามบุคคลที่ชอบ เช่น ศิลปิน ดารา นักการเมือง และ ข้อที่ให้น้ำหนักรองสุดท้ายเป็นข้อที่ 5 คือ ทำให้ฟังดูเป็นภาษาอังกฤษมากขึ้น เช่น ชื่อ ‘แนต’ เรียกเป็น ‘แนตตี้’

ตารางที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบการให้น้ำหนักกับเหตุผลแต่ละข้อในการตั้งชื่อสองพยางค์ของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเพศชายกับเพศหญิง

เหตุผล ข้อที่	ชาย			หญิง			t	df
	จำนวน	Mean	SD	จำนวน	Mean	SD		
1	158	3.27	1.110	450	3.33	1.044	-0.556	606
2	159	3.00	.974	450	3.06	1.026	-0.666	607
3	159	3.14	1.042	449	3.21	1.035	-0.676	606
4	157	3.41	1.050	449	3.58	1.049	-1.785	604
5	159	2.70	1.124	447	2.84	1.191	-1.340	604

6	159	3.56	1.123	449	3.89	.937	-3.286**	240
7	158	2.40	1.145	449	2.61	1.107	-2.025*	605
8	159	2.68	1.176	447	3.08	1.082	3.750***-	259
9	159	3.13	1.226	449	3.36	1.106	-2.258*	606

* $p < .05$ หมายถึง กลุ่มเพศชายแตกต่างกับกลุ่มเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** $p < .01$ หมายถึง กลุ่มเพศชายแตกต่างกับกลุ่มเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*** $p < .001$ หมายถึง กลุ่มเพศชายแตกต่างกับกลุ่มเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4 กลุ่มเพศหญิงให้น้ำหนักเหตุผลในการตั้งชื่อสองพยางค์มากกว่ากลุ่มเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ใน 4 ข้อเรียงตามลำดับดังนี้

ข้อที่ 8 ตั้งชื่อตามสถานที่ที่ชื่นชอบหรือเคยไปเที่ยว

ข้อที่ 6 ต้องเป็นคำสองพยางค์ จึงจะได้ความหมายที่ต้องการ ถ้าตัดจำนวนพยางค์ออกจะทำให้ไม่ได้ความหมายตามต้องการ

ข้อที่ 7 ตั้งชื่อตามบุคคลที่ชื่นชอบ เช่น ศิลปิน ดารา นักการเมือง

ข้อที่ 9 ตั้งชื่อตามชื่อสัตว์ ดอกไม้ ผลไม้ ขนมที่ชอบ

ตารางที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบการให้น้ำหนักกับเหตุผลแต่ละข้อในการตั้งชื่อสองพยางค์ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพต่างกัน

เหตุผลข้อที่	ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว			พนักงานบริษัทเอกชน			ข้าราชการ / พนักงาน / รัฐวิสาหกิจ			เกษียณอายุ / พ่อบ้าน / แม่บ้าน		
	จำนวน	Mean	SD	จำนวน	Mean	SD	จำนวน	Mean	SD	จำนวน	Mean	SD
1	186	3.30	1.038	187	3.26	.988	155	3.29	1.128	80	3.55	1.101
2	186	3.07	.970	188	3.01	.942	155	3.01	1.090	80	3.18	1.088
3	185	3.22	.982	188	3.11	.986	155	3.15	1.121	80	3.45	1.054
4	186	3.47	1.046	187	3.50	.975	153	3.58	1.104	80	3.71	1.093
5	183	2.80	1.185	188	2.77	1.131	155	2.72	1.176	80	3.09	1.214
6	184	3.78	.968	187	3.80	.955	155	3.73	1.118	81	3.98	.922
7	184	2.64	1.134	188	2.43	1.044	154	2.53	1.167	80	2.70	1.152
8	184	3.02	1.096	188	2.88	1.080	154	2.88	1.215	80	3.25	1.049
9	185	3.34	1.097	188	3.32	1.140	155	3.19	1.247	80	3.38	1.036

ตารางที่ 6 แสดงการเปรียบเทียบการให้น้ำหนักกับเหตุผลแต่ละข้อในการตั้งชื่อสองพยางค์
ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้แตกต่างกัน

เหตุผล ข้อที่	ต่ำกว่า 20,000 บาท			20,001 - 30,000 บาท			30,001 บาทขึ้นไป		
	จำนวน	Mean	SD	จำนวน	Mean	SD	จำนวน	Mean	SD
1	62	3.50	1.020	126	3.40	.989	409	3.28	1.086
2	62	3.08	1.013	126	3.06	.990	410	3.06	1.016
3	62	3.37	.996	126	3.23	1.005	410	3.18	1.044
4	61	3.74	1.079	125	3.56	1.043	409	3.51	1.046
5	62	2.89	1.175	124	2.85	1.148	409	2.80	1.188
6	61	3.72	1.019	125	3.82	1.024	410	3.81	.979
7	62	2.69	1.139	125	2.65	1.123	409	2.51	1.114
8	62	3.18	1.167	125	3.10	1.099	408	2.89	1.124
9	62	3.40	1.166	125	3.38	1.120	410	3.25	1.157

จากตารางที่ 5 และ 6 เมื่อนำไปหาความแตกต่าง โดยใช้ Analysis of Variance เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอาชีพ และความแตกต่างระหว่างรายได้ พบว่าไม่มีเหตุผลข้อใดที่กลุ่มตัวอย่างมีความแปรปรวนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สรุปได้ว่า ไม่พบความแตกต่างในการให้น้ำหนักเหตุผลของการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพและรายได้แตกต่างกัน

ตารางที่ 7 แสดงการเปรียบเทียบการให้น้ำหนักเหตุผลแต่ละข้อในการตั้งชื่อสองพยางค์ของ
ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน *

เหตุผล ข้อที่	อายุ 31-40 ปี			อายุ 41-50 ปี			t	df
	จำนวน	Mean	SD	จำนวน	Mean	SD		
1	261	3.38	1.006	315	3.24	1.092	1.486	574
2	261	3.14	.972	316	2.96	1.041	2.201*	575
3	261	3.30	1.008	315	3.09	1.050	2.351*	574
4	260	3.58	1.027	315	3.49	1.075	1.085	573
5	259	2.88	1.097	315	2.71	1.226	1.750	567.922
6	258	3.79	.967	317	3.81	1.030	-.155	573
7	260	2.70	1.115	316	2.42	1.114	3.032**	574
8	259	3.14	1.079	315	2.84	1.137	3.153**	572
9	260	3.33	1.093	316	3.27	1.179	.647	574

* เนื่องจากกลุ่มช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถามในช่วงวัย 21-30 ปี มีเพียงร้อยละ 1.8 และช่วงวัย 51 ปีขึ้นไป มีเพียงร้อยละ 3.6 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยจึงไม่ได้นำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ นำแต่กลุ่มช่วงวัย 31-40 ปี ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 42.7 เปรียบเทียบกับช่วงวัย 41-50 ปี ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 52.0 ของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกัน

* $p < .05$ หมายถึง กลุ่มอายุ 31-40 ปี แตกต่างกับกลุ่มอายุ 41-50 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** $p < .01$ หมายถึง กลุ่มอายุ 31-40 ปี แตกต่างกับกลุ่มอายุ 41-50 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 7 กลุ่มอายุ 31-40 ปีให้น้ำหนักเหตุผลในการตั้งชื่อสองพยางค์มากกว่า กลุ่มอายุ 41-50 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ใน 4 ข้อเรียงตามลำดับดังนี้

ข้อที่ 8 ตั้งชื่อตามสถานที่ที่ชื่นชอบหรือเคยไปเที่ยว

ข้อที่ 7 ตั้งชื่อตามบุคคลที่ชื่นชอบ

ข้อที่ 2 ตั้งเพื่อแสดงความมีรสนิยม

ข้อที่ 3 ตั้งเพื่อแสดงความทันสมัย

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อหาเหตุผลและปัจจัยในการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์ของคนไทยในปัจจุบัน งานวิจัยนี้พบว่า คนรุ่นใหม่ คือคนที่มีอายุน้อย มีชื่อเล่นสองพยางค์มากกว่าคนรุ่นก่อน คือคนที่มีอายุมากกว่า ซึ่งเห็นได้จากจำนวนนักเรียนชั้นอนุบาลที่มีชื่อเล่นสองพยางค์ มีมากกว่าจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายอย่างชัดเจนเมื่อเปรียบเทียบกับจากอัตราส่วนร้อยละของนักเรียนในชั้นเรียนของตน ซึ่งแนวโน้มนี้ปรากฏให้เห็นในงานของจริญญา (2537) มาแล้ว

ตัวแปรที่งานวิจัยนี้พบว่ามีความสำคัญต่อการตั้งชื่อสองพยางค์ก็คือ เพศและวัยของผู้ปกครอง จากผลการวิเคราะห์จะเห็นได้ว่า เพศหญิงและผู้ปกครองที่มีช่วงวัยที่น้อย (31-40 ปี) จะให้น้ำหนักกับเหตุผลทั้ง 9 ข้อที่ให้ไว้ในแบบสอบถามมากกว่าผู้ปกครองที่เป็นเพศชาย และผู้ที่มีช่วงวัยที่สูงกว่า (41-50 ปี)

สำหรับข้อที่เพศหญิงให้น้ำหนักในการตั้งชื่อสองพยางค์ที่แตกต่างจากเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 4 ข้อ เรียงลำดับได้ดังนี้คือ 1. ตั้งชื่อตามสถานที่ที่ชื่นชอบหรือเคยไปเที่ยว 2. เป็นความหมายที่ต้องการ 3. ตั้งตามชื่อบุคคลที่ชื่นชอบ 4. ตั้งตามชื่อสัตว์ ดอกไม้ ผลไม้ ขนมที่ชอบ

ดังนั้น ชื่อของบุตรที่เป็นชื่อสถานที่ ชื่อบุคคล หรือชื่อสัตว์ ดอกไม้ ผลไม้ ขนม ก็อาจจะคาดเดาได้ว่า ผู้เป็นมารดาเป็นบุคคลสำคัญในการตั้งชื่อให้บุตรตนเองมากกว่าผู้เป็นบิดาก็เป็นได้ ซึ่งน่าจะมีการทำวิจัยผู้ที่มีส่วนสำคัญในการตั้งชื่อเล่น

ตัวแปรที่สำคัญอีกตัวแปรหนึ่ง ที่ให้น้ำหนักกับการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์ก็คือ ช่วงวัยของผู้ปกครอง ปรากฏว่า ผู้ปกครองที่เป็นคนรุ่นใหม่ (31-40 ปี) ให้น้ำหนักกับเหตุผลในการตั้งชื่อแตกต่างกับผู้ปกครองที่มีวัยสูงกว่า (41-50 ปี) อย่างมีนัยสำคัญ 4 ข้อด้วยกันคือ 1. ตั้งชื่อตามสถานที่ที่ชื่นชอบหรือเคยไปเที่ยว 2. ตั้งตามชื่อบุคคลที่ชื่นชอบ 3. ตั้งเพื่อแสดงความมีรสนิยม 4. ตั้งเพื่อแสดงความทันสมัย

ทั้งตัวแปรที่เป็นเพศหญิง และวัยที่ถือเป็นคนรุ่นใหม่ต่างให้ความหมายกับการตั้งชื่อเล่นที่เกี่ยวข้องสถานที่ที่ชื่นชอบ สำหรับคนรุ่นใหม่จะเป็นที่ความมีรสนิยมและความทันสมัยมากกว่าคนรุ่นก่อน

สำหรับเหตุผลที่ผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดให้น้ำหนักมากที่สุดในการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์ก็คือ การคำนึงถึงความหมายที่ต้องการหรือความหมายที่ดี จากตัวอย่างชื่อเล่นที่ผู้ตั้งชื่อระบุว่าเป็นชื่อที่มีความหมายที่ต้องการ เช่น ยูอี้, อังเปา, ตูเซฟ, ออมแบงค์, โบนัส, น้ำฝน, ไข่มุก, กอหญ้า, หลีจู่, กิ่งหลิว, ชิงชิง, เฟินเฟิน, แอนจี้, น้ำอบ, เอมี, ซูชิ (เลขาขงคล), ซิชา (ตามดวงเกิด), หมิงหมิง (สว่าง, ชัดเจน), แพรวา (หญิงไทยเรียบร้อย สวยงาม), ต้นกล้า (กล้าหาญ), ฮีโร่ (มั่นใจ) เป็นต้น

เป็นที่น่าสนใจว่า ความหมายที่ผู้ตั้งต้องการให้มีความหมายจะเป็นความหมายที่เป็นโคลาก ความมั่งมี ของมีค่า หรือเป็นลักษณะคุณสมบัติที่ดี ดังนั้น หากจะมีการทำวิจัยที่ศึกษาถึงความหมายของชื่อเล่น ก็อาจจะสะท้อนถึงค่านิยมของคนในสังคม ว่ามีค่านิยมชื่นชอบอะไรบ้างในปัจจุบัน

สำหรับตัวอย่างชื่อที่แปลกใหม่ ไม่ซ้ำใคร ฟังดูโก้เก๋ เช่น อิงฟ้า, พอใจ, ปุ้ยหมัก, ขนมหาย, บริทนีย์, พรหมมี, นลณี หากมีการศึกษาตัวอย่างที่มากพอ อาจจะเห็นความนิยมของคนในสังคมว่า ชื่อที่สะท้อนความโก้เก๋แปลกใหม่ในสังคมปัจจุบันนั้น เป็นอย่างไร เช่นกัน

เป็นที่น่าสังเกตว่าในอดีตที่ผ่านมา คนไทยให้ความสำคัญกับการตั้งชื่อมาโดยตลอด ไม่ว่าจะเป็นชื่อจริงหรือชื่อเล่น โดยจะคำนึงถึงความหมาย ว่าจะต้องเป็นความหมายที่ดีดังปรากฏในงานของวรจกณา (2540) กาญจนา (1987) นันทนา (1982, 2531) จริญญา (2537, 2540) ดังกล่าวมาแล้ว แต่ในอดีตจะใช้คำที่เรียกง่าย จำได้ง่าย จึงเป็นชื่อคำพยางค์เดียว และไม่ได้คำนึงว่าจะเป็นชื่อที่คนอื่นใช้อยู่แล้ว ดังนั้นจึงพบว่ามีคนชื่อซ้ำกันอยู่เป็นจำนวนมาก แต่ในปัจจุบันความต้องการให้ชื่อมีความหมายแปลกใหม่ โก้เก๋ ไม่ซ้ำแบบใคร เข้ามาเป็นปัจจัยสำคัญในการตั้งชื่อเล่นของผู้ปกครองรุ่นใหม่ ดังนั้นชื่อเล่นพยางค์เดียวไม่สามารถตอบสนองความต้องการดังกล่าวนี้ได้ จึงเป็นที่มาของการตั้งชื่อเล่นเป็นสองพยางค์ของคนรุ่นใหม่ นอกจากนี้มีข้อสังเกตที่น่าสนใจคือ ผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามให้น้ำหนักการตั้งชื่อเพราะต้องการให้ฟังดูเป็นภาษาอังกฤษอยู่ลำดับท้ายสุด แต่ใช้ชื่อภาษาไทยและภาษาจีนมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด และนิยมตั้งชื่อตามชื่อสัตว์ ชื่อดอกไม้ ผลไม้ ชื่อขนมที่ผู้ปกครองชื่นชอบมากกว่า ซึ่งเป็นการแสดงถึงความรักในธรรมชาติ ความเอาใจใส่ในประเภทของอาหารผลไม้ ที่คนรุ่นใหม่นิยมรับประทานก็อาจเป็นได้

ในแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้ขอให้ผู้ปกครองอธิบายเพิ่มเติมถึงที่มาหรือเหตุผลในการตั้งชื่อแต่ละชื่อนั้น ได้พบรายละเอียดที่น่าสนใจและสอดคล้องกับทัศนคติที่คนไทยในอดีตให้ความสำคัญในการตั้งชื่อบุตรหลานดังนี้

1. ให้ความสำคัญเรื่องเสียง เช่น ต้องการให้เสียงไพเราะ (ถ้าเป็นชื่อผู้หญิง) เช่นชื่อ แพรวา ลินา ให้มีเสียงหรืออักษรต้นพยางค์เหมือนกันทั้งครอบครัวหรือเหมือนกับบุคคลใดบุคคลหนึ่งในครอบครัว เช่น ชื่อจีจี โดยที่ทั้งครอบครัวมีชื่อที่ออกเสียง “จ” ทั้งหมด

2. ตั้งตามลักษณะความหวังของบิดามารดาที่อยากจะให้บุตรหลานมีลักษณะเช่นนั้น ซึ่งอาจจะเป็นความหวังทางด้านกายภาพ เช่น ชื่อตาหวาน โดนัท (ให้หน้าตาเหมือนรูปโดนัท) แดงโม (หน้ากลมเหมือน

แดงโม) หรือตั้งความหวังทางด้านนิสัยใจคอ เช่น ชื่ออมสิน (ให้รู้จักประหยัด) ต้นกล้า (ให้มีความกล้าหาญ) ไอน้ำ (ให้มีความใจเย็น) ข้าวหอม (ให้เป็นคนอ่อนหวาน)

3. ตั้งตามเหตุการณ์สำคัญตอนตั้งครุฑ ตอนเกิด สถานที่ที่เกิด เพื่อเป็นเครื่องเตือนความทรงจำ เช่น ตั้งชื่อเนเน่ เพราะบิดาสอบเนติบัณฑิตได้ในปีที่บุตรเกิด จินจิน มาจากชื่อประเทศจีนที่บิดาเดินทางไปในช่วงที่บุตรเกิด

4. ตั้งชื่อที่มีความหมายดี และเป็นสิริมงคล เช่น ชื่อปันปัน เพื่อให้เป็นคนมีน้ำใจ รู้จักแบ่งปัน ชื่อซูชิ ซึ่งเป็นชื่อของเลขที่เป็นมงคล ชื่อโบนัส เพื่อให้บุตรจะได้ประสบความสำเร็จทางด้านทรัพย์สินสมบัติ

จากการที่ยังให้ความสำคัญในเรื่องข้างต้น พบว่าคนไทยในปัจจุบันพยายามเอาความสำคัญในเรื่องข้างต้นที่ตนยังมีทัศนคติทางบวกมาตั้งแต่ในอดีต ดังปรากฏให้เห็นในงานวิจัยของวรารัศนา (2540) จริญญา (2540) และนันทนา (1982) แต่ปัจจุบันมาพัฒนาให้เป็นชื่อสองพยางค์เพื่อให้ฟังดูแปลกใหม่ ไม่ซ้ำใคร

มีข้อสังเกตว่า ในอดีต หากต้องการตั้งชื่อเป็นเสียงเดียวกันหมดทั้งครอบครัว เช่น ต้องการให้มีชื่อเสียง “จ” ก็อาจจะชื่อ จอน เจน เจน ให้เหมือนกันหมด แต่เป็นชื่อพยางค์เดียว แต่ปัจจุบันจะตั้งชื่อให้เป็นสองพยางค์ เช่นชื่อ จิจิ เจนนี่ เป็นต้น เป็นที่น่าสนใจว่า ความพยายามที่จะตั้งชื่อให้เป็นสองพยางค์เพื่อแสดงแปลกใหม่ ไม่ซ้ำใครนี้ ทำให้เกิดกระบวนการซ้ำเสียงของพยางค์แรกของชื่อขึ้น เช่น ต้องการชื่อ จิน (ประเทศจีน) จะตั้งชื่อบุตรว่า จินจิน เพื่อให้ได้เป็นคำสองพยางค์ หรือตั้งชื่อ ยูยู ซึ่งมาจากพยางค์แรกของชื่อ ยูโกสลาเวีย เป็นต้น

คนไทยยังมีความนิยมการตัดชื่อเล่นออกมาจากชื่อจริงอยู่บ้าง แต่อย่างไรก็ตามจะแตกต่างจากในอดีต คือ จะตัดออกมาสองพยางค์ ในขณะที่ในอดีตจะตัดออกมาเพียงหนึ่งพยางค์ เช่น ชื่อ ธนิตาภัส ในสมัยปัจจุบัน ตั้งชื่อเล่นเป็น นิตา เพื่อให้ได้สองพยางค์ ในขณะที่ในอดีตจะใช้ชื่อเพียงพยางค์เดียว ซึ่งอาจจะเป็นชื่อนิ หรือ ตา เป็นต้น

นอกจากนี้จะเห็นว่า มีการแสดงอัตลักษณ์ทางเชื้อชาติให้เห็นเด่นชัดขึ้น เช่น ตั้งชื่อเป็นภาษาจีนมากขึ้น แต่พัฒนาให้เป็นชื่อสองพยางค์ เช่น ชื่อหลิงหลิง หมิงหมิง เปาเปา เซ็งเซ็ง ชื่อภาษาตะวันตก เช่น ภาษาอังกฤษยังมีบ้าง เช่น ออกัส เฟอร์กี้ วินนี่ แต่ผลสรุปจากการตอบแบบสอบถามในการวิจัยเรื่องนี้ชี้ชัดว่า ผู้ปกครองในโรงเรียนนี้ ให้ความสำคัญเรื่องการตั้งชื่อเป็นภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อย

จากงานของนันทนา (1982) พบว่าคนไทยนิยมใช้ชื่อเล่นแทนสรพนามบุรุษที่ 1 เมื่อใช้กับคนสนิทคุ้นเคย และในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ จึงนิยมให้ชื่อเล่นมีเพียง 1 พยางค์ และจากข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในงานวิจัยเรื่องนี้พบว่า ถึงแม้นักเรียนจะมีชื่อสองพยางค์ แต่เวลาเรียกชื่อแทนตัว มักจะตัดทอนเหลือเพียงพยางค์เดียว แต่ที่จะเลือกเป็นพยางค์ที่หนึ่งหรือสองนั้น มีข้อสังเกตว่า จะเลือกจากความหมายและเสียงประกอบกัน เช่นชื่อ ถุงแป้ง อาจจะเรียกตัวเองว่า “แป้ง” มากกว่า “ถุง” เพราะความหมายและเสียงที่เปล่งออกมา ฟังดูไพเราะกว่า เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

1) เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลจากโรงเรียนเอกชนที่ผู้ปกครองมีสถานภาพด้านการศึกษา สังคม รวมถึงรายได้ไม่แตกต่างกันมากนัก และอยู่ในระดับที่ค่อนข้างดี อีกทั้งกลุ่มนักเรียนเป็นเพศหญิงถึงร้อยละ 96 ตัวแปรเหล่านี้อาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในการตั้งชื่อเล่นแก่เด็ก จึงน่าสนใจ หากจะมีการทำวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างที่มีพื้นฐานของระดับรายได้ การศึกษา และอาชีพของผู้ปกครอง รวมถึงโรงเรียนของเด็กที่แตกต่างกัน เช่น ศึกษาจากโรงเรียนชายล้วน เป็นต้น นอกจากนี้ หากพื้นที่ที่เก็บข้อมูลเป็นโรงเรียนในภาคอื่นๆ ของประเทศ ก็อาจจะเป็นเรื่องน่าสนใจว่าผลที่ได้จะเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

2) การให้น้ำหนักของเหตุผลในการตั้งชื่อของผู้ตั้งเพศหญิงและเพศชายนั้น มีความแตกต่างกัน จึงน่าสนใจที่จะมีการศึกษาต่อไปอีกว่า หากผู้ตั้งชื่อเป็นใคร คือ อาจจะเป็น บิดา มารดา หรือเป็นญาติผู้ใหญ่ หรือเป็นบุคคลอื่น ตัวแปรว่าผู้ตั้งชื่อเป็นใครจะส่งผลกระทบต่อเหตุผลในการตั้งชื่อหรือไม่ อย่างไร นอกจากนี้ ประเด็นที่ว่าผู้ตั้งชื่อในสังคมไทยเป็นใครนั้น จะสะท้อนให้เห็นบทบาทและความสำคัญของคนในครอบครัวในสังคมปัจจุบันอีกด้วย

3) มีเรื่องที่น่าสนใจเกี่ยวกับการตั้งชื่อเล่นอีกหลายแง่มุม ซึ่งอาจจะสะท้อนถึงค่านิยมของผู้ตั้งชื่อเล่น เช่น ความหมายของชื่อเล่น สามารถจำแนกว่าเกี่ยวกับอะไรเป็นส่วนมาก จะเป็นเรื่องความคาดหวัง ความสามารถ บุคลิกลักษณะของลูกที่ผู้ปกครองต้องการ หรือ โชคลาภ ความมั่งคั่ง เป็นต้น หากมีผู้สนใจศึกษา ก็จะสะท้อนให้เห็นค่านิยม ความคิด ความเชื่อ ต่างๆ ที่ชัดเจนได้เป็นอย่างดี

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- จริญญา ธรรมโชโต. (2537). การแปรของลักษณะทางภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเล่นตามตัวแปรอายุ. รายงานประกอบการเรียนรายวิชา ภ.752 ภาษาศาสตร์เชิงสังคม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (ออตสำเนา)
- _____. (2540). การศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเล่นของคนไทยในเขตอำเภอเมือง จังหวัดตรัง. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นันทนา รณเกียรติ. (2531, มกราคม-มิถุนายน). ลักษณะการตั้งชื่อเล่นในภาษาไทย. *ภาษาและภาษาศาสตร์* 6, 50-62.
- นาวอน จอน. (2552). การศึกษาเปรียบเทียบวิธีการตั้งชื่อและการใช้ภาษาในการตั้งชื่อของคนเกาหลีกับชื่อคนไทย. *วารสารภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย* 5, 90-107.
- ราชบัณฑิตยสถาน.(2553). *พจนานุกรมศัพท์ภาษาศาสตร์ (ภาษาศาสตร์ประยุกต์)* ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- วรางคณา สว่างตระกูล. (2540). การศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อของคนไทยในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิรัช ศิริวัฒนนาวิน. (2544). การศึกษาการตั้งชื่อของคนไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ไศลรัตน์ อิสระเสนีย์. (2546). *ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัวกับภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อจริง*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาดำรงราชานุภาพ. (2544). *พระราชประวัติสมเด็จพระนเรศวรมหาราช*. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- สุภาพรณ ณ บางช้าง. (2527). *การใช้ภาษาในการตั้งชื่อของคนไทย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

- Bezooijen, R. and Gooskens, C. (1999). Identification of language varieties: The contribution of different linguistic levels. *Journal of Language and Social Psychology* 18, 31-48.
- Brannon, L. (2005). *Gender psychological perspectives*. (Fourth edition). Boston: Pearson Education, Inc.
- Brown, I. (1994). Names and nicknames. *The Book of Knowledge* 13, 4-8.

- Chambers, J.K., Trudgill, P. and Schilling-Estes, N. (eds.). (2002). *The handbook of language variation and change*. Oxford: Blackwell.
- Coates, J. (2004). *Women, men and language: A sociolinguistic account of gender differences in language*. (Third edition). Harlow, England: Pearson Education Limited.
- Cooper, D. (1996). 45,665 Thai names. *Examining passlist 96*. Bangkok. (Mimeographed)
- Danvivathana, N. (1982). Nickname in the Thai language. *Work in progress 1*, 99-101.
- Davies, A. and Alder, C. (eds.). (2006). *The handbook of applied linguistics*. Oxford: Blackwell.
- Deborah, T. (1995). *That's not what I meant: How conversational style makes or breaks your relations with others*. London: Virago Press.
- _____. (2001). *You Just don't understand women and men in conversation*. London: Virago Press.
- _____. (2006). *You're wearing that understanding mothers and daughters in conversation*. New York: Random House, Inc.
- Deshaies-Lafontaine, D. (1974). *A socio-phonetic study of a Québec French community: Trois-Rivières*. PhD Dissertation, University College London.
- Dressler, W.U. and Wodak, R. (1982). Sociophonological methods in the study of sociolinguistic variation in Viennese German. *Language in Society 11*, 339-370.
- Edwards, J. (2009). *Language and identity: An introduction*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Fasold, R. and Connor-Linton, J. (eds.). (2006). *An introduction to language and linguistics*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Garrett, P. (2010). *Attitudes to language*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Harris, J. (1994). *English sound structure*. Oxford: Blackwell.
- Henkel, S. (2011). *The importance of a name - How your name affects your life*. Available from: <http://stephaniehenkel.hubpages.com/hub/The-Importance-of-a-Name-How-Your-Name-Affects-Your-Life> [21 April 2012]
- Hinton, L., Nichols, J., & Ohala, J. (Eds.). (1994). *Sound symbolism*. Cambridge: Cambridge University Press.
- _____. (1994). Introduction: Sound-symbolic process. In L. Hinton, J. Nichols & J. Ohala, (Eds.). *Sound symbolism*. Cambridge: Cambridge University Press, 1-12.
- Joseph, E. (2004). *Language and identity: National, ethnic, and religious*. New York: Palgrave Macmillan.

- Labov, W. (1966). *The social stratification of English in New York City*. Washington DC: Center for Applied Linguistics.
- Nacaskul, K. (1987). The phonology of Thai pet names. In J.H.C.S. Davidson (Ed.), *Lai Su Thai, Essays in Honour of E.H.S. Simmonds*, 41-51. School of Oriental and African Studies, University of London.
- Rathus, S.A., Nevid, J.S. and Rathus, L.F. (2005). *Human sexuality in a world of diversity*. Boston: Pearson Education, Inc.
- Reaney, P.H. (1961). *A dictionary of British surnames*. London: Routledge and Kegan Paul.
- _____. (1979). *The origin of English surnames*. Boston: Routledge and Kegan Paul.
- Suzman, S. (1994). Names as pointers: Zulu personal naming practices.
Language in Society 23, 253-72.
- Talbot, M.M. (2010). *Language and gender*. (Second edition) Cambridge: Polity Press.